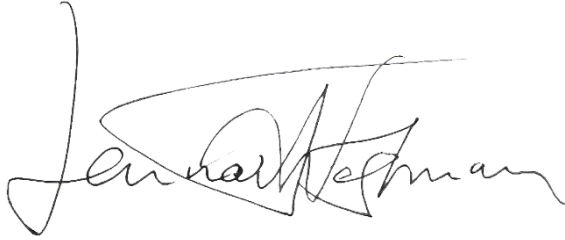

Handling & Libretto till "Resan" del III ur operadramat **Ivan & Amora**

"Librettot till operadramat Ivan & Amora får under inga omständigheter ändras och så att säga 'anpassas' till en ny tidseras vardag och omständigheter. Detta är nämligen ett historiskt tidsdokument som speglar tillvaron på just 2010-talet, och skall förbli så. Därför ska min vilja respekteras i det avseendet. Det betyder också att den rekvisita som förekommer i operan, såsom exempelvis mobiler från denna tidsepok skall användas i en scenuppsättning. Jag ogillar att man allt oftare tar sig friheter och ändrar i äldre libretton såsom det behagar en.

Ingen går in och målar om en Rembrandt. Det anser jag också ska också gälla för operatexter".

Handling.

Den tredje och sista delen i dramat inleds med att Ivan & Amora upprymda diskuterar och planerar sin resa till Toscana i Italien, kring avresedag och tid samt den speciella plats de vill bygga sin framtid tillsammans på. Ivan tänker åka några dagar i förväg för att förbereda lite.

Vad de två inte vet är att Hilvu med hjälp av sitt spionprogram (i del II) tagit del av allt de kommunicerat i såväl tal som skrift. Hilvu känner dock inte till det faktum att Amora i hemlighet (utanför kommunikationen med Ivan) beslutat sig för att åka ner en dag tidigare till platsen än den överenskomna. Helt enkelt för att överraska Ivan.

I syfte att förekomma Amora och hinna fullborda sina ondskefulla planer beslutar sig även Hilvu att resa ner en dag tidigare, vilket innebär att varken Amora eller Hilvu de facto känner till var och ens planer om att resa en dag tidigare än det som Ivan känner till. Varken Ivan eller Amora vet naturligtvis någonting om att Hilvu överhuvudtaget ska komma ner till Italien. De två senare kommer alltså i realiteten att anlända samma dag, dock med olika ankomsttider.

När Hilvu plötsligt oväntat uppenbarar sig framför Ivan där han går och väntar på Amora och på den toscanska platsen påtar i den jord han tillsammans med Amora ska odla lavendel på chockas han, och inte minst när han ser att Hilvu vill förpassa honom själv för evigt ner i jorden med förhoppningen att Amora dagen därpå aldrig någonsin ska förlåta honom för hans svek mot henne, dvs. att han överhuvudtaget inte befann sig på deras plats som de kommit överrens om och längtat till.

Men, precis när Hilvu närmar sig Ivan för att döda honom med den kniv hon tagit upp ur sin väska, så uppenbarar sig plötsligt Amora. I det skedet är förvirringen och förvecklingen total bland alla tre. Ingen förstår någonting vad som händer. Hur kan Hilvu befinna sig där denna dag? Hur kan Amora befinna sig där denna dag? Och varför i hela fridens namn har Hilvu en hotfull kniv i handen? Allt snurrar i Amoras hjärna, i Ivans hjärna och i Hilvus. I det skedet finner Hilvu ingen annan utväg än att sticka kniven i sin egen kropp.

Döendes ber hon dem att ta hennes kropp till Sverige och stödja hbtq-rörelsen. De har de ofta svårt. Ivan & Amora håller varandra hårt och försöker bara förstå hur det kunde ha blivit på detta vis och hur Amora kunnat vara så blind för Hilvus känslor för henne.

Libretto till "Resan" – del III ur operadramat **Ivan & Amora**

Ivan = blå

Amora = röd

Ivan & Amora unisont = grön

Väninnan Hilvu = lila

Amoras mobil ringer. Hilvu lyssnar på samtalet mellan Ivan och Amora via sitt spionprogram (från del II).

Hej älskling. God morgon, Amora. Jo, jag har kollat upp några platser i Italien och funnit ett charmigt hus i Arezzo och som har en jordplätt på tomten. Vad tror du om detta? Och Guido av Arezzo, visst kom han från den staden? Arezzo! Vilken härlig plats, ja låt oss åka dit. Vi har ingen tid att förlora. Låt oss resa genast! Längtan brinner. Jag har faktiskt bokat en flygresor redan på onsdag den sextonde oktober och tänkte att du kunde komma ner ett par dagar senare, så hinner jag ordna med kontraktet och förbereda lite mer. Så vad tror du om detta? Absolut! Jag kan komma ner två dagar senare, den artonde oktober. Perfekt! Det blir jättebra det, och jag kom över en billig biljett. Det går flyg varje dag till Florens. Jag ordnar med en biljett till den artonde oktober. Toppen, älskling! Blir så fint det här, en nystart på vårt liv tillsammans, och så slipper man Statens kulturråd. Blir så inspirerad nu, så jag börjar packa omedelbart. Vilket jag redan gjort, och det finns väl ingen anledning att tveka alls, nu när vintern också börjar komma. Ja, låt oss skrida till verket. Verket ja. Detta ska bli det sanna konstverket, som man inte heller behöver söka kulturstöd för. Så sant. Vi ses och strålar samman i i Toscana Toscana. Jag skickar Vad? ett sms Bra. om den platsen vi ska bo på. Toppen. Då ses vi den artonde oktober. Kram! Kram! Ivan.

De lägger på. Hilvu kommer nu inte att höra Amoras aria. MEN, hon ser ju sms:et från Ivan kring adressen i Italien. Publiken tar del av det – förstås.

Så härligt detta ska bli. Men, jag tror nog jag ska spela Ivan ett litet spratt och åka en dag tidigare, överraska honom med att komma den sjuttonde oktober, med en flaska champagne. Berättar inte heller för Hilvu, kan inte alltid lita på henne. Och Ivan ska ju inte få veta att jag kommer en dag tidigare.

Instrumentalt parti. Hilvu besöker Amora.

Jag har något fantastiskt att berätta för dig. Jag förstår. Förstår? Ja, jag menar... Vadå? Hör ju på dig att du är upphetsad över något, men vad kan jag ju inte veta, annat än att det är något, just det, något fantastiskt. Så vad är det då? Jo, Ivan har hittat en fin plats i Italiens Toscana dit vi ska flytta vi två. Och även odla en del. Jag som älskar det. Men har du verkligen, verkligen tänkt igenom detta noga? Men kära Hilvu! Just det, "kära Hilvu". Men inte är du väl svartsjuk? Nä vet du vad?? Undrade bara. Man får väl bara en sådan här chans i livet. Nja, nog finns det väl alternativ alltid... Jo, det kan väl stämma det. Men, tänk dig själv, Italien, med all dess kultur också. Må så vara, men ett lavendelfält? Det kräver ju mycket jobb. Lavendel? Hur kan du veta detta? Har jag nämnt det? Jamen, det gjorde du ju, ja att ni skulle odla och så... Ja, vi ska odla. Men sa jag verkligen.... Eller håller jag på att bli glömsk? Hemska tanke! Nåja, det tror jag väl inte, kan väl hända vem som helst. Inte lätt att minnas allt heller. Nej, det är ju sant, ens minne är väl inte perfekt, men känns ändå märkligt att...

Hördu Amora, måste nog ta mig Apoteket nu, för jag behöver treo. **Ifall vi inte skulle ses innan jag åker om några dagar så hör jag av mig när jag är framme därnere.** Ja älskling, gör det på en gång då.

De kramar om varandra och skiljs åt. Publiken stannar kvar i "två rum", ett med Amoras smått oroliga aria hur Hilvu kunde ha vetskap.... och ett med Hilvus kring planer om att undanröja Ivan.

Känns ju märkligt hur Hilvu verkade känna till... Tänk om Amora verkligen anade att jag... **Men jag kanske bara inbillar mig...** Men hur ska hon kunna vet något? Den här avlyssningsapparaten är ju helt osynlig för henne. Jag inbillar mig bara. **Ja, hur skulle hon kunna...? Och varför då? Nej, jag fantiserar nog bara.** Och nu så ska jag köpa en biljett och överraska Ivan med att åka ner till den där platsen i Italien innan den artonde oktober. Jag tar ett flyg till Florens, och sedan blir det tåget. Nej, nu är goda råd dyra om jag ska få Amora, och inte den där Ivan lägger beslag på henne. Jag åker ner en dag innan Amora och så tar jag helt enkelt hand om Ivan. På tjugofyra timmar hinner jag utan tvekan gömma hans kropp i myllan på platsen, tills Amora kommer dit nästa dag, bara för att upptäcka ett öde hus, en öde jord, och aldrig någonsin få veta vart Ivan tog vägen. Och det kommer väcka hennes avsky för honom och hans falskhet. Ja. Och då kommer Amora vilja ha mig, när hon kommer hem igen, min äkta tröst ska hon få och jag vinner hennes eviga kärlek.

Ja, nu ska vi se var i Italien den här platsen ligger. Där har vi den, mitt i Toscana. Inga problem. Jag flyger bara till Florens den sjuttonde och tar direkt tåget därifrån. Så får det bli. *[instrumentalt parti]*

Ivan befinner sig nu i Italiens Toscana, där han upprymd väntar på att hans älskade Amora snart också ska komma ner.

Här kommer bli ett paradiset ju, bara vi får fart på vår lavendelodling också. Och att bara sitta här tillsammans mitt i allt, och andas in all den underbara aromen, vilken terapi, till surrande humlor och bin. Vad mer kan man begära av livet? Fullkomlig kärlek. Och om två dar kommer också Amora ner. Längtar ju så efter henne. *[han hör ett ljud]* Men vad var det där?! Bakom det trädet? Får se efter... Men herregud vad gör du här, Hilvu?! Har det hänt Amora någonting? Nej men hej Ivan! Bli du förvånad nu? Tänkte att jag skulle hälsa på dig en kort stund bara för att.... Hälsa på mig?! Och hur kunde du känna till denna plats? Har Amora...? Amora ja, hon kommer visst i morgon. Eller hur? Och hur vet du att...? Det är mycket jag vet, Ivan. Mer än du någonsin kommer få veta själv, i framtiden. Vad pratar du om? Nu förstår jag nog inte. När man står inför slutgiltiga lösningar brukar man inte förstå särskilt mycket. Slutgiltiga lösningar? Hur menar du nu? Jo, tiden med Amora den är över nu. Förstår du? Och era gemensamma dagar räknade och därmed också dina utsagor om hur hemsk jag är. Lösningen för din del, Ivan, finns i jorden där du vill plantera din lavendel. *[hon tar fram kniven....]* **Har du blivit galen eller vad?! Måhända, men kärleken är ju också galen.** Eller hur? Och den vinner alltid, den starkaste kärleken, det vill säga min till Amora. När hon kommer i morgon finner hon inget annat här än en jordplätt och du under den, osynlig för henne. Och vad vet Amora, annat än att du svek henne? **Åh du din...!**

Nu kan du glömma din svartmålning av mig i din löjliga opera. Amora kommer heller inte att sörja dig efter ditt svek att inte vara här i morgon då hon kommer. Nej ingen levande är här, ovanför jorden. Sedan kommer hon att ty sig till mig, och få tröst, där hemma i fina Sverige. *[hon går mot honom, då Amora plötsligt dyker upp]* **Hilvu?! Vad gör du här? Och vad tänker du göra med den där?! Amora?! Nu förstår jag inte, du skulle ju komma i morgon! Hur kunde jag ta så fel? Vad pratar du om? Hur kan**

du känna till denna plats? Jag har ju bara sagt att jag ska till Italien. Din mobil... Har hört allt. Alla dina samtal med Ivan.

Herregud! Jag förstår ingenting alls nu. Här kommer man för att glatt överraska Ivan, och vad möts man av? Vill du verkligen skada min älskade Ivan? Din, din älskade? Att du aldrig har förstått vem som älskar dig på riktigt och alltid kommer göra det. Men jag förstår ju nu att allt jag hoppats på är förlorat. Ska inte längre vara en börda för er två. Hoppades så att det skulle bli vi två, Amora. Snälla lova, lova att stödja HBTQ-rörelsen. Vi har det ofta svårt. Farväl min älskade. [hon hugger sig i hjärtat, faller ner...] Snälla ta min kropp till Sverige innan ni planterar er lavendel. Snälla! [hon dör] Åh Hilvu. Varför? Varför? Detta är ju fullständigt chockerande och så fruktansvärt. Men nu förstår jag ju varför hon agerat som hon har gentemot mig. Det är dig hon åtrått och velat ha, Amora. Och jag har helt enkelt stått i vägen. Stackars mänska! Hur har jag kunnat vara så blind? Och hur djupt sjönk hon inte när hon tar detta hemska steg. Åh Ivan, hur ska vi...? Vi måste vara starkare än någonsin nu, och stå enade i vår kärlek och så småningom låta lavendelfältet stärka oss. Vi måste kontakta polisen nu. Och vi... vi får absolut inte röra... ...kniven.

Håll om mig älskade!